

Biuro Prawne
Starostwo Powiatowe
w Wodzisławiu Śląski

Wodzisław Śląski, dnia 13.07.2026 r.

BP.074.38.2026

Informacja prawna

dotycząca pisma Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski z dnia 08.07.2026 r., BZK.5532.12.2026, „zwracającego” treść e-maila z dnia 30.05.2026 r. podpisanego przez panią [REDAKTOWANE] dot. „problemu z dzikami, z którymi mierzy się od pewnego czasu dzielnicą Wodzisławia Radlin 2”, celem „ponownej oceny właściwości organu oraz charakteru prawnego wniesionego wystąpienia”.

W dniu 09.07.2026 r. do Starostwa Powiatowego wpłynęło pismo Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski z dnia 08.07.2026 r., BZK.5532.12.2026, „zwracającego” treść e-maila z dnia 30.05.2026 r. podpisanego przez panią [REDAKTOWANE] dot. „problemu z dzikami, z którymi mierzy się od pewnego czasu dzielnicą Wodzisławia Radlin 2”, celem „ponownej oceny właściwości organu oraz charakteru prawnego wniesionego wystąpienia”. Ww. pismo zostało skierowane do Przewodniczącego Rady Powiatu Wodzisławskiego.

Przypomnieć należy, że dniu 30.06.2026 r. do Starostwa Powiatowego w Wodzisławiu Śląskim wypłynął e-mail podpisany przez panią [REDAKTOWANE] dot. „problemu z dzikami, z którymi mierzy się od pewnego czasu dzielnicą Wodzisławia Radlin 2”.

W uzasadnieniu swojego e-maila pani [REDAKTOWANE] podniosła, że mieszkańcy wskazanej dzielnicy Wodzisławia Radlin 2 mierzą się z narastającą ilością dzików, które przemieszczają się po terenie dzielnicy, stanowiąc zagrożenie dla dzieci i dorosłych. Autorka e-maila domagała się podjęcia działań, a swoje żądanie w tym zakresie sformułowała następująco „(...) naprawdę proszę o podjęcie jakichś działań bo wygląda na to, że czekamy na tragedię w której dzik zaatakuję dorosłego człowieka lub dziecko i znów o naszym pięknym mieście będzie głośno w wiadomościach (...)”. Wcześniej pani [REDAKTOWANE] wspomniała, że „(...) mieszkańcy dzwonią na straż miejską i słyszą, że straż nie może zbyt wiele zrobić poza tym, że przyjadą i zobaczą (...)”.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 870) przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mierzących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski, że autorka e-maila w istocie rzeczy nie wystąpiła z petycją, a to z uwagi na fakt, iż jej e-mail nie zawierał „skonkretyzowanego żądania odpowiadającego przesłankom określonym w ustawie o petycjach”. W niezrozumiały sposób Prezydent Miasta Wodzisław Śląski stwierdza, że wystąpienie pani [REDAKTOWANE] nie jest petycją z uwagi na ww. „brak formalny”, ale nie

wskazuje jednocześnie na art. 7 ustawy o petycjach, który w oczywisty sposób powinien znaleźć zastosowanie.

Zgodnie z powołanym art. 7 ust. 1 ustawy o petycjach, jeżeli petycja nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 lub 2 pozostawia się ją bez rozpatrzenia. Natomiast w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o petycjach, jeżeli petycja, nie spełnia wymogów określonych w art. 4 ust. 1, ust. 2 pkt 3 lub 4 lub art. 5 ust. 1 lub 2, podmiot właściwy do rozpatrzenia petycji wzywa, w terminie 30 dni od dnia złożenia petycji, podmiot wnoszący petycję do uzupełnienia lub wyjaśnienia treści petycji w terminie 14 dni z pouczeniem, że petycja, której treść nie zostanie uzupełniona lub wyjaśniona, nie będzie rozpatrzona.

Realizacja petycji może obejmować zarówno tworzenie i zmianę aktów normatywnych, rozstrzyganie spraw w aktach administracyjnych, jak i podejmowanie działań społeczno-organizatorskich i czynności materialno-technicznych, poświadczenia i inne działania (w tym zawieranie umów i ugód). Konsekwencją tego jest takie określenie przedmiotu petycji, z którego wynikałyby nie tylko żądanie konkretnego działania, ale także forma prawna działania, w jakiej realizacja tego żądania powinna nastąpić. W literaturze twierdzi się nawet, że podmiot wnoszący petycję musi w niej wskazać zarówno cel, jaki organ powinien osiągnąć w swojej działalności, jak i prawną formę działania, która w jego ocenie, powinna prowadzić do realizacji zawartego w petycji postulatu.

Należy jednak podchodzić do tego ostrożnie i stwierdzić, że choć zarówno cel, jak i forma prawna osiągnięcia tego celu są istotnie pożądane w treści petycji, właściwy organ (po uprzednim wezwaniu) nie jest uprawniony do nierozpatrzenia petycji jedynie z tego powodu, że wnoszący petycję nie dookreślił prawnej formy osiągnięcia tego celu w sytuacji, gdy forma działania wynika wprost z przepisów prawa albo może być z nich wyprowadzona¹. Można odnieść wrażenie, że Prezydent Miasta Wodzisław Śląski nie zachował ostrożność w zakresie „dyskwalifikacji” wystąpienia pani [REDAKTOWANE] jako petycji.

Przecież częstym przedmiotem petycji jest również żądanie podjęcia działań faktycznych. Należy zauważyć, że koncepcja działań faktycznych przyjęta w nauce prawa administracyjnego zakłada, że działania faktyczne są dopuszczalną i niewadliwą prawnie kategorią działań administracji publicznej, uzupełniającą działania prawne tej administracji. I właśnie w niniejszej sprawie mamy do czynienia z żądaniem podjęcia działań faktycznych. Działania faktyczne podejmowane są przez organy władzy publicznej na podstawie prawnej szczególnej lub kompetencyjnej.

Na zasadzie art. 6 ust. 1 ustawy o petycjach, adresat petycji, który jest niewłaściwy do jej rozpatrzenia, przesyła ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, do podmiotu właściwego do rozpatrzenia petycji, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję.

Na zasadzie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r., poz. 539 ze zm.) w przypadku nadmiernego zagęszczenia zwierzyny, zagrażającego trwałości lasów, nadleśniczy działający z upoważnienia dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego wydaje decyzję administracyjną, nakazującą dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego wykonanie odłowu lub odstrzału redukcyjnego zwierzyny.

¹ Hrynicki Wojciech Mateusz. Skargi, wnioski, petycje i inne interwencje obywatelskie
Opublikowano: WKP 2022

Natomiast na zasadzie art. 45 ust. 3 Prawa łowieckiego, **w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej przez zwierzynę**, starosta, w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim, może wydać decyzję o odłowie lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny.

Na podstawie art. 45 ust. 3 Prawa łowieckiego Starosta w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim wydaje decyzje o odłowie lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny **w przypadkach zagrożenia funkcjonowania obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej**, w ramach ogólnego postępowania administracyjnego, do których stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Decyzje te podlegają weryfikacji w administracyjnym toku instancji. Organem odwoławczym od decyzji starosty wydanych na podstawie art. 45 ust. 3 Prawa łowieckiego będzie Samorządowe Kolegium Odwoławcze, a po wyczerpaniu administracyjnego toku instancji taka decyzja ostateczna może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Określona w art. 45 ust. 3 Prawa łowieckiego instytucja odłowu lub odstrzału redukcyjnego różni się od instytucji prawnych dotyczących odstrzału redukcyjnego lub odłowu zwierzyny, o których mowa z art. 45 ust. 1 Prawa łowieckiego i odstrzału zastępczego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 Prawa łowieckiego, z uwagi na inną podstawę prawną wydania decyzji administracyjnej przez inny organ uprawniony, a mianowicie starostę. Inna jest również forma współdziałania z Polskim Związkiem Łowieckim. Wydanie takiej decyzji jest fakultatywne.

Z uwagi na brak w treści petycji wskazania na **zagrożenia funkcjonowania obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej**, brak oczywistego uzasadnienia dla działania powiatu, a w szczególności starosty powiatu na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie.

Odpowiedzią na powstającą wobec powyższego wątpliwość, co do tego, który organ jest właściwy dla zajęcia się załatwieniem petycji, może być opinia Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska.

Zgodnie z powołaną opinią ustawa z 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie nie reguluje sposobu postępowania w incydentalnych przypadkach przebywania zwierząt w mieście, a zastosowanie w takich sytuacjach powinny znaleźć przepisy Ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (dalej: u.s.g.).

Przypomnieć należy i w pełni podtrzymać, że w opinii Ministerstwa Środowiska, stwierdza się, że „art. 7 ust. 1 pkt 14 u.s.g. stanowi, że zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Przebywanie dzikich zwierząt w mieście niewątpliwie może powodować naruszenia porządku publicznego oraz zagrożenie bezpieczeństwa obywateli ze względu na możliwość niszczenia przez te zwierzęta mienia, urządzeń produkcyjnych bądź użyteczności publicznej, wtargnięcia na obszar, na którym odbywa się ruch drogowy, lub w skrajnych przypadkach ze względu na możliwość zaatakowania przez nie ludzi i zwierząt gospodarskich i domowych”. Autorzy opinii stwierdzili, że w ww. sytuacjach to właśnie art. 7 ust. 1 pkt 14 u.s.g. stanowi podstawę upoważniającą gminę do podejmowania działań mających na celu przywrócenie porządku publicznego lub zapewnienie bezpieczeństwa obywatelom. Mogą one polegać m.in. na schwytaniu zwierzęcia i przewiezieniu go w bezpieczne miejsce, przy czym miejsce docelowego wypuszczenia zwierząt łownych powinno zostać określone, zgodnie z art. 11 ust. 3 Prawa łowieckiego.

Wobec powyższego, przyjmuje się, że gmina – działająca poprzez swój organ wykonawczy – jest podmiotem odpowiedzialnym za inicjowanie działań interwencyjnych w sytuacji incydentalnego pojawienia się dzikiego zwierzęcia poza terenem jego naturalnego bytowania (np. na terenie zabudowanym). Wynika to z faktu, iż samorząd gminny jest

odpowiedzialny za wykonywanie zadania związanego zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku na swoim terenie. W konsekwencji to na nim będą ciążyły koszty odłowu, odstrzału i transportu dzikich zwierząt występujących w miastach.

Reasumując powyższą treść informacji art. 7 ust. 1 pkt 14 u.s.g. w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy o petycjach może stanowić podstawę prawną przekazania petycji Prezydentowi Miasta Wodzisław Śląski, jako właściwemu do załatwienia petycji.

Na zakończenie należy podnieść, że „zwracanie” przez Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski pisma, „celem ponownej oceny właściwości organu oraz charakteru prawnego wniesionego wystąpienia” winno być uznane za prawnie niedopuszczalne albowiem ustawa o petycjach nie przewiduje przepisu zezwalającego organowi na „zwracanie” petycji, a wyłącznie na jej przekazywanie na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o petycjach, podmiotowi właściwemu do jej rozpatrzenia.

Otrzymują:

1/ adresat x 1

2/ a/a x 1

CA PRAWNY
Kt-194
Adam Łajny